

การเสริมสร้างศักยภาพและส่งเสริมให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกภาคส่วน มีส่วนร่วมในการวางแผนและพัฒนาพื้นที่ให้สอดคล้องกับแนวทางในการจัดการความเสี่ยงจากสาธารณภัย โดยการประชุมประชาคมในระดับตำบล

1. การเตรียมความพร้อมและวิเคราะห์ชุมชน

คัดเลือกกลุ่มเป้าหมาย เชิญตัวแทนที่หลากหลาย เช่น ผู้นำชุมชน, อสม., ประชาชนชาวบ้าน, กลุ่มสตรี, เยาวชน สร้างความเข้าใจ จัดเวทีให้ความรู้เรื่องภัยธรรมชาติที่มักเกิดในพื้นที่

2. การประเมินภัยและความเปราะบาง

การทำแผนที่เสี่ยงภัย

ให้ชาวบ้านช่วยกันวาดแผนที่ชุมชน แล้วระบุจุดที่เกิดภัยบ่อยๆ จุดที่เป็นบ้านกลุ่มเปราะบาง (ผู้ป่วยติดเตียง) และจุดที่เป็นทรัพยากร (แหล่งน้ำ, อาคารอพยพ)

การวิเคราะห์ประวัติภัย

ย้อนรอยเหตุการณ์ในอดีตว่าเคยเกิดภัยเมื่อไหร่ รุนแรงแค่ไหน เพื่อหา "วงรอบ" ของภัยในพื้นที่

การประเมินศักยภาพ

สำรวจว่าชุมชนมีอะไรดี เช่น มีรถไถที่ใช้ลาก-ดึงต้นไม้ กิ่งไม้ที่ขวางทางได้หรือมีวิทยุสื่อสาร

3. การจัดทำร่างแผนปฏิบัติการ

ระยะก่อนเกิดเหตุ: ใครมีหน้าที่เฝ้าระวังระดับน้ำ? ใครเป็นคนแจ้งข่าวทางเสียงตามสาย?

ระยะเกิดเหตุ: กำหนดเส้นทางอพยพ จุดรวมพล และใครจะเข้าไปช่วยผู้สูงอายุที่บ้าน?

ระยะหลังเกิดเหตุ: ใครจะสำรวจความเสียหาย และช่วยกันฟื้นฟูเบื้องต้นก่อนหน่วยงานหลักจะมาถึง?

4. การประชาคมและรับรองแผน

นำร่างแผนที่ช่วยกันทำ ไปเปิดเวทีประชาคมระดับหมู่บ้านหรือตำบล เพื่อให้ประชาชนคนอื่นๆ ร่วมกันตรวจสอบและให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม จนเกิดการยอมรับและนำไปใช้จริง

5. การซ้อมแผน

จัดกิจกรรม "ซ้อมเสมือนจริง" โดยให้ประชาชนสวมบทบาทตามแผนที่วางไว้ เพื่อดูว่าในสถานการณ์จริงมีปัญหาตรงไหน เช่น เส้นทางอพยพน้ำท่วมขังเกินไป หรือเครื่องกระจายข่าวเสียงไม่ถึงบางคุ้ม เพื่อนำมาปรับปรุงแผนให้สมบูรณ์